

ȘCOALA PRINȚESEI

Jurnalul prințesei Zina

Ana Serna Vara

Ilustrații de Adribel

Tradus din limba spaniolă de Irina Marcu

GIRASOL

Text: Ana Serna Vara
Ilustrații: Adriana Juárez Puglisi (AdribeI)
Traducere: Irina Marcu

Editura Girasol

Str. I. L. Caragiale nr. 72, clădirea B,
Sat Dudu, Comuna Chiajna, Județul Ilfov
Tel.: 021 436 1234; Fax: 021 436 1105
E-mail: office@edituragirasol.ro

© Susaeta Ediciones Spania
© Editura Girasol, pentru prezenta
versiune în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Serna Vara, Ana
Jurnalul prințesei Zina / Ana Serna Vara ; il. de AdribeI ;
trad. din lb. spaniolă de Irina Marcu. - Chiajna : Girasol, 2020
ISBN 978-606-024-085-3
I. AdribeI (il.)
II. Marcu, Irina (trad.)
087.5

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă în nicio formă și în nicio modalitate, electronică sau mecanică, inclusiv fotocopii, înregistrări și în orice altă formă de stocare și redare a informației, fără permisiunea scrisă a editorului.

1. În sfârșit în Yaoundé	9
2. Petrecerea de bun venit de la Palatul din Bafut	25
3. Secretul bunicii Zina	45
4. Ce maimuțică simpatică!	83
5. Panică în Parcul Național din Waza	99
6. Profeția împlinită	123

1.

În sfârșit în Yaoundé

Prințesa Zina a ajuns în sfârșit pe aeroportul din **Yaoundé**, capitala statului **Cameroon**. A fost o călătorie lungă de la **Scoala Prințeselor** din Elveția până în Africa, dar pentru că au însoțit-o Acha și Mafany, doi dintre cei 152 de frați ai ei, călătoria a părut mai scurtă. Da, ați văzut bine: sunt 152 de frați, știm că asta vă miră. Dar cartea este abia la început, așa că fiți pregătiți: mai sunt multe de aflat.

– Zina, am convins-o pe mama să rămânem două, trei zile în **Yaoundé**, să ne „odihnim“, și apoi să mergem la Palatul din Bafut. Ți se pare o idee bună? i-a spus Acha surorii lui, zâmbind complice.

Înainte să poată răspunde, a intervenit Mafany, foarte entuziasmat:

– Știm că îți place mult în Yaoundé, pentru că aici poți face toate activitățile tale preferate: să mergi la cumpărături, să ieși în oraș, să dansezi. Cu siguranță asta îți dorești după atâtea luni închisă în școală. Nu-i așa, surioară?

– Da, aveți dreptate. Mi-ar plăcea mult să merg la dans, la cumpărături și să luăm o cină cameruneză delicioasă în oraș, dar mi-ar plăcea și să vizităm Muzeul Național, Grădina Botanică, Muzeul Civilizațiilor, a răspuns entuziasmată Zina.

– Ce? **Nu-mi vine să cred!** Ești bine, Zina? a întrebat uluit Acha.

– Nu-ți dai seama că glumește? Ce naiv ești! a spus Mafany, izbucnind în râs. Chiar ai crezut-o!

Bravo, surioară! Văd că abilitățile tale teatrale s-au îmbunătățit în Europa.

– Nu, băieți, nu glumesc deloc! Vorbesc serios! Dacă ne organizăm și ne trezim devreme, o să avem timp să le facem pe toate, i-a răspuns prințesa mândră de ea.

Frații ei preferați erau însoțitorii de distracție încă de când era mică și cei în care avea cea mai mare încredere. Dar nu înțelegeau ce se întâmpla acum cu ea. Acha nu mai era singur că e sora lui, iar Mafany credea că fusese hipnotizată.

– Ce imaginație aveți! Nu, băieți, nici una, nici alta! Sunt eu, surioara voastră iubită! Doar că am mai crescut.

– Vai, nu, o să devină plictisitoare! N-o s-o suport! Nu și tu, Zina, te rog, a spus Acha supărat.

– Ce mult exagerezi, frățiorul meu! i-a răspuns ea amuzată.

– E bine, râde, așa că poate când spune că „a crescut“ se referă doar la faptul că vrea să meargă la muzeu și cu puțin noroc în câteva zile o să-i treacă, după ce mai respiră puțin aerul de aici,

după ce va mânca mâncarea noastră, după ce nu se va mai despărți de noi nicio clipă. Cu siguranță o vindecăm noi, a spus Mafany plin de speranță.

În acea seară, pentru că erau obosiți de pe drum, au luat cina la un restaurant din apropiere.

– Vai, acest *ndolé* este și mai delicios decât ultima oară când am mâncat, înainte să plec la Școala Prințeselor. Îmi place la nebunie acest stufat și aroma inconfundabilă pe care o dau cărnii nucile și ierburile amăruie, a spus prințesa, bucurându-se de acel amestec de gusturi atât de aparte.

Frații ei s-au privit complice și și-au făcut cu ochiul, având grijă ca sora lor să nu observe complicitatea dintre ei. Planul lor funcționa: trebuia să-i scoată acele idei din cap surorii lor.

După cină, cei trei frați au hotărât să meargă să se odihnească la hotel. În camera ei, Zina, înainte de culcare, a profitat de moment pentru a verifica programul muzeelor, și-a făcut un plan pentru ziua următoare, și-a pus ceasul să sune și s-a culcat.

Țîrrrrr! a sunat ceasul.

Respect – Ah, ce bine am dormit! Am dormit buștean toată noaptea. Acum trebuie să merg să le trezesc pe marmotele de frați ai mei, care cu siguranță dorm neîntorși, a zis prințesa.

Zina a sunat la recepție și a rugat să se telefoneze în camerele prinților Acha și Mafany și să li se transmită următorul mesaj: sora lor îi așteaptă în sala de mese să ia micul dejun împreună, iar dacă în 15 minute nu coboară, ea va mânca singură și apoi va ieși să facă niște comisioane.

Prinții le-au mulțumit celor care le-au transmis mesajul, dar imediat ce au închis telefonul, în timp ce se îndreptau către duș, au exclamat:

– Fata asta și-a pierdut mințile? E 8 dimineața. Unde vrea să meargă la ora asta? a întrebat Acha.

– Fetița asta ne omoară cu zile. Suntem în vacanță. De ce să ne trezim așa devreme? a întrebat Mafany.

Peste 15 minute, cei doi prinți au coborât în sala de mese să se întâlnească cu sora lor, care i-a întâmpinat cu un zâmbet luminos, ce a făcut să

le dispară orice urmă de supărare de pe chipuri.

Însă Acha n-a putut să nu-i spună:

– **Zina, chiar ești tu?** Nu te-ai trezit niciodată atât de devreme în vacanță. Am ajuns să cred că profesoara aia de la școală te-a fermecat. Cum o chema? Frau von Bismark? Da, cea despre care ne povesteai în e-mailurile tale că vă trezea devreme și că impunea disciplină.

